మిథ్యాబింబాలు

కృష్ణమూర్తికి అదిలాబాదు నుండి కడపకు బదిలీ వుత్తరువులు జారి అయ్యాయి. ఇంటి కొచ్చి బాధగా భార్య ప్రమీలకు ఆర్డర్సు చూపించాడు.

ప్రమీలకు సైతం బాధ కల్గించక మానలేదు. ఎదిగే పిల్లల్ని వెంటేసుకుని ఎన్ని వూళ్ళని తిరగాలి బాబూ – అనుకొంది. అయితే ఆ బాధను మనసులో నే మాడేసుకొని నవ్వేసింది. సానుభూతిగా మూర్తికి కాఫీ కలిపి తెచ్చిస్తూ –

"కానివ్వండి. మనకిది కొత్తకాదు కదా. ఇప్పటికి పదమూడు జిల్లా కేంద్రాలలో కాపురం పెట్టాము. ఇది పధ్నాలుగోది. అంతే." అంది.

"ఎక్కడ అదిలాబాదు. ఎక్కడ కడప! ఏమిటి నాకు రెండేళ్ళకోసారి ఈ శిక్ష.. పలుకుబడి వుండే వాళ్ళు కావాల్సిన వూళ్ళలో ఏళ్ళ తరబడి వుండిపోతున్నారు. నన్నేమో ఆంధ్రరాష్ట్రం యావత్తూ ' మూర్తి మాటల్లో ఆయాసం బాధ వ్యక్తమైంది దుఃఖ మొస్తూంద తడికి

ప్రమీల అతడి చేతుల్ని తీసుకొంది వెచ్చగా నొక్కింది. "మీరేం బాధ పడకండి. మనకి ఏ వూరైతేనేం చెప్పండి ఏకంగా ఇన్నేసి వూళ్ళు చూసే అదృష్టం మనకే అబ్బింది ఎటూ మన పిల్లలకి వేసవి సెలవులు అయిపోతున్నాయి. కడపలో నే వెళ్ళి జాయినవుతారు " అన్నది.

"కడపలో బోలెడు ఇళ్ళ అద్దెలట. మనం భరించగలమా!" అన్నాడు తలపట్టుకొంటూ మూర్తి ఆ మాటకు ప్రమీల ఏదో గుర్తొచ్చినట్టు నవ్వుతూ చిటుకేసింది. కళ్ళు మూసి తెరుస్తూ తల ఆడించింది

"అన్నట్టు కడప కదూ మనల్ని వేసింది? మా తమ్ముడు సత్యం అక్కడ టెలిగ్రాఫ్ ఇన్స్పెక్టర్గా వున్నాడు కదూ? వుండండి వాడికిప్పుడే వుత్తరం రాసి పడేస్తాను. కడప టౌనులో కాకుండా దగ్గరున్న ఒక పల్లెలో ఇల్లు చూసి పెట్ట మంటాను. మనం ఏకంగా సామాన్లతో పిల్లలతో వెళ్ళిపోవచ్చు." అంటూ వెంటనే ఇన్లాండు లెటర్ తీసి వుత్తరం రాసి మూర్తికి చూపింది. అతడు దాన్ని చదివి కాస్త వుపశమనం పొందినట్టు తల వూపాడు.

* * * * *

అక్కయ్యకు బావగారికి సత్యం వందనములు. మీరు మా వూరొస్తున్నందులకు సంతోషం. మీరు కోరుకొన్నట్టు కడపకు ఒకే కిలో మీటర్ దూరంలో వున్న మల్లేశ్వరం గ్రామంలో బ్రహ్మాండమైన బిల్డింగు చూసి వుంచాను. మీరు ఏకంగా సామానుతో వచ్చెయ్యొచ్చు – భవదీయుడు సత్యం.

సత్యం నుండి మూడు నాళ్ళలోనే వచ్చిన సమాధానాన్ని చదివి సంతోషించింది ప్రమీల మూర్తికి కొంత వూరట కల్గింది కానీ సందేహ మొచ్చింది. "అద్దె ఎంతో రాయలేదేమిటి మీ తమ్ముడు?" అన్నాడు. ప్రమీల కనురెప్పలు వాల్చి క్రింది పెదవి పంట నొక్కుతూ సాలోచనగా తలాడించింది.

"అదీ చూద్దాంగా" అంది

మరి రెండు రోజుల్లో మల్లేశ్వరం గ్రామం శివార్లలోకి బంగళా లాంటి గృహం ముందు సామాన్లు మనుషులు అంతా దిగేశారు.

వారొచ్చారని తెలిసి ఆ ఇల్లు యజమాని పెదనాయుడుగారొచ్చారు. అరవై ఏళ్ళ భారి విగ్రహం సిల్కు జుబ్బా పంచకట్టు బంగారు కళ్ళజోడుతో హుందాతోటి ఆహ్వాన సూచకంగా తాళం తీసి గదులన్నీ చూపించారాయన ఇంటి వెనక తోటకూడా వుంది. "అమ్మ బాబోయ్ ఎన్నిగదులు, ఎన్ని హాళ్ళు. మాలాంటి ఐదుకుటుంబాలు కాపరాలుండచ్చే" అనుకొంది ప్రమీల. మేడమీద క్రింద ఒకొక్క హాలు ఐదారేసి గదులు. ప్రతి గదికీ ఫంకా, బార్లైటు... వెనుక భాగం పెద్ద వంటిల్లు దాని వెనుక బాత్ రూమ్ మోటారు ఆన్చేస్తే ఐదారు కుళాయిల్లోంచి తుఫాను వరదల్లా వచ్చి పడుతున్నాయి పెద్ద భావిలోంచి అమృతం లాంటి నీళ్ళు.

ఆ నీళ్ళను చూసి ఎగిరి గంతెయ్యాలనిపించింది వాళ్ళకు ఎందుకంటే ఇదివరకు ఆంధ్రదేశంలోని ఏవూళ్ళో కాపురమున్నా అదే నీళ్ళ కోసం వారు పడ్డ బాధలు వర్ణనాతీతం. వుదయం లేచింది మొదలు వీధికుళాయిల వద్ద బిందెలు పట్టుకొని వంతులకోసం నిల్చొనేవారు కొంతమంది మధ్యలో దూరి అరిచి యాగి చేసి దౌర్జన్యంగా పట్టుకు పోతుంటే నోరెత్తలేక నిస్సహాయంగా నిల్చొనేవారు వాళ్ళ బిందె లన్నిటికి నీళ్ళు వొచ్చేవేకాదు. సగం వాసి పట్టేసరికి ఆకుళాయి ఫీత్కార ఫూత్కారాలతో దుఃఖిస్తూ ఆగిపోయేది. మరిప్పుడు ఐదారు కుళాయిల్లోంచి నీళ్ళొచ్చి పడుతోంటే వాటి కింద పడి ఆనందంతో దొర్లాడాలనిపించింది వారికి. పిల్లలు గంతులేస్తున్నారు. ప్రమీలకు మహా సంబరంగా వుంది.

మూర్తికి మాత్రం సందేహంగా వుంది. ప్రమీలతో చాటుగా–

"నాయుడు గార్ని అద్దె ఎంతో అడుగు" అన్నాడు నాయుడుగారు అది గమనించారల్లే వుంది ఆయన నవ్వేస్తూ.

"ఏమ్మా! అద్దె విషయమా? మీ సత్యం చెప్పలేదా?" అన్నారు. సత్యం నవ్వుతూ నిల్చొన్నాడు

"చూడండి మూర్తిగారూ! నాకు డబ్బు పట్టింపు లేదు మీరు నా యింట్లో సంతోషంగా కాపురముండాలి. కేవలం డెబ్భయి రూపాయ లివ్వండి లాంఛనంగా అన్నారు నాయుడుగారు. ఆ మాటకు మూర్తి ప్రమీల సంతోషం పట్టలేక మొహాలు చూసుకొన్నారు

"నాకేం ఈ ఇల్లు అద్దె కివ్వాలని లేదమ్మా మా రెండో అబ్బాయి, మీసత్యం టెలిగ్రాఫు ఇన్స్పెక్టర్లుగా స్నేహితులుగా వుంటున్నారు అతడెంతో చెప్పుకొంటే మీకిస్తున్నాను మా పెద్దబ్బాయి యమ్ బి బి యస్ అయి ఇప్పుడు యమ్. యస్. చేస్తున్నాడు దీన్ని ఒక నర్సింగ్ హోమ్గా చెయ్యాలని అతడికోర్కె అయితే దానికింకా రెండేళ్ళ వ్యవధి వుంది మరి నేను వస్తాను మీరు యధేచ్ఛగా ఈ బంగళాని వాడుకోవచ్చు" అంటూ కదలి వెళ్ళిపోయారాయన

* * *

మూర్తి విద్యుత్శాఖలో అసిస్టెంటు అకౌంటాఫీసర్. ప్రమీల కూడా దాదాపు గ్రాడ్యుయేట్ క్రిందే లెక్క. బి ఎ ఒక సబ్జక్టు పోయి అంతటితో వదిలేసి వివాహితురాలైంది. ఆ సబ్జక్టు పూర్తి చేద్దామనే అనుకొంటూంది. కానీ సంసార బాధ్యతలు పిల్లలు పుట్టుకురావడం వూళ్ళు వూళ్ళు బదిలీలు కావడంతో ఆ కోర్కె కోర్కెగానే మిగిలిపోయింది. కనీసం తమ పిల్లలనైనా మంచి వున్నత విద్యల్లోకి లాక్కు రావాలని ఆమె ఆశయం వాళ్ళ పెద్దబాబు మధు బి. యస్సి చివరి సంవత్సరాని కొచ్చాడు. రెండోది ఉష శారీరకంగా బలహీనురాలు. ఎప్పుడు రోగాలు , మందులు , టానిక్కులు ఆవిడకు నిత్యావసరాలు ఇంటర్ రెండో యీడు లాక్కొస్తూంది. మూడో వాడు పది. నాలుగోది అమ్మాయి ఎనిమిది. ఆఖరివాడు ఆరవ తరగతి.

రెండు రోజుల్లో పిల్లలందరూ హడావిడిగా కాలేజీలలో స్కూళ్ళలో చేరిపోయారు. మేడమీద వారు చదువుకోడానికి దర్జాగా తలా ఓ గదిని కేటాయించుకొన్నారు ఇంటి వెనక తోటలో అన్నీ చింతచెట్లు. ప్రతి చెట్టు కిందా ఒకొక్క అరుగు కావాలిస్తే చక్కటి గాలిపీలుస్తూ ఆ చెట్ల క్రిందే చదువుకోవచ్చు పడుకోవచ్చు. తోట వెనక విశాలమైన చెరువు. చెరువు గట్టుమీద ఓ మైలుదూరం వ్యాహ్యాళి కూడా వెళ్ళి వస్తూండవచ్చు.

* * *

ప్రమీల ఇంటిని అందంగా తీర్చి దిద్దింది. అయితే ఒకటే యిబ్బంది. వుదయాన్నే టిఫిన్లు భోజనాలు

ముగించుకొని మూర్తి ఆపీసుకు, పిల్లలు కాలేజికి, స్కూళ్ళకు వెళ్ళిపోయాక అంత యింటిలో ప్రమిల సాయంత్రం వరకూ వంటరి తనాన్ని అనుభవించాలి. మల్లేశ్వరం గ్రామం తమ బంగళాకు రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో వుంది

కొన్ని రోజులు ఇంటికి తాళం వేసి వూళ్ళోకి వెళ్ళి అక్కడి స్త్రీలతో కాలక్షేపం చెయ్యాలనుకొంది. కానీ అక్కడి ఆడవాళ్ళు ఎప్పుడూ ఏదో పనిచేస్తూ ప్రమిలతో మాట్లాడడానికే తీరిక లేనట్లు ప్రవర్తించారు ఇలాకాదనుకొని లైబ్రరినుండి మంచి పుస్తకాలు తెప్పించుకొని కాలక్షేపం చెయ్య మొదలుపెట్టింది.

ఒకరోజు రాత్రి అంతా భోజనాలు చేస్తున్నారు

'అసలీ ఇంట్లో ముందు ఎవ్వరూ కాపరాలున్న చాయలు కన్పించటం లేదు" అంది ప్రమిల సంశయంగా

"నిజమే వూరికి ఎడంగా కట్టించారు చుట్టూ ఇళ్ళు కూడా లేవు" అన్నాడు మూర్తి మరింత సంశయంగా దాన్ని పెద్దబ్బాయి మధు కొట్టేశాడు

"కావచ్చు అయితే పెదనాయుడుగారు చెప్పారు కదా? ఈ ఇల్లు నర్సింగ్ హోమ్ కోసమని? ..." అన్నాడు

"నిజమేనయ్యా మొదట కట్టించడం కాపురం చేసుకోడానికే కదా? అసలు ఈ కట్టడం ఏయాభై ఏళ్ళ క్రిందటో జరిగిందిట మరి ఇన్నాళ్ళూ ఎవరూ కాపురమే వుండలేదా?" అంది ప్రమిల

అందుకు అంతా మిన్నకున్నారు

* * *

ప్రమిల వొంటరిగా వుంటుందని మూర్తి క్యాంపులకు కూడా వెళ్ళడు ఐదు అయి కాకముందే ఇంటికొచ్చేస్తుంటాడు. అతడు రాగాన్నే ప్రమిల కమ్మటి కాఫీ కలిపిస్తుంది దాన్ని సేవించి చెరువు కట్టమీదికి అలా వ్యాహ్యాళి వెళ్తొస్తాడు మూర్తి. ప్రొద్దు వాలిపోతుండగా యిల్లు చేరుకొంటాడు. అలా వెళ్తొస్తున్నప్పుడు ఎదురయ్యే మనుషులెవ్వరూ తనని పలుకరించక పోయినా ఒకతను మాత్రం ఎప్పుడైనా అతడ్ని పలుకరిస్తూంటాడు ఒకరోజు మాటలు మాటలు కలిపి "మీరుండే యిల్లు బాగానే వుంటాది కానీ ఆ యింట్లో ఎవరూ కాపురాలుండరు" అన్నాడతడు. మూర్తికి సంశయమొచ్చి

"ఏమయ్యా ఎందుకూ?" అన్నాడు.

"ఎందుకో మీకే తెలుస్తాది నిధానంగా. మధ్యలో నేను చెప్పి చెడ్డ కావడ మెందుకు" అని ఓ వెధవ నవ్వు నవ్వి వెళ్ళి పోయాడతడు మూర్తి అసలే అనుమానస్తుడు. చీకటి పడుతుండగా యింటి కొచ్చి ప్రమిలతో అతడన్న విషయాన్ని చెప్పేశాడు. ఆవేళ ఆదివారం. పిల్లలంతా సినిమాల కెళ్ళారు ప్రమిల అప్పటికి వంటపని ముగించి మేడ వెనుక వరండాలో వూగే పేముకుర్చీలో కూర్చొని ఆకాశంతో చీకట్లో కలిసి పోతున్న సందె మబ్బుల రంగుల్ని, ఇంటి వెనుక చింత చెట్టు మీద గూళ్ళు వెదుక్కొంటున్న పక్షుల కోలాహలాన్ని గమనిస్తూ ఆనందిస్తోంది. మూర్తి ఈ విషయం చెప్పేసరికి

అతడి వైపు వింతగా సంశయంగా చూసింది.

"అంటే ఏవైనా గ్రహాలు – గాలి చేష్టలూ వుంటాయంటాడా అతడు?" అంది.

"ఏమిటో ఏమి చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయాడు" మూర్తి విసుగ్గా అన్నాడు. ప్రమిల మౌనంగా వుండిపోయింది. ఆవిడకు సైతం ఇలాంటి సందేహాలు, కొరతలూ వున్నా అవన్నీ తనలోనే దాచుకొని తన భర్త తన కన్నా సున్నిత మనస్కుడు కావడంతో ధైర్యాలు చెబుతూ నవ్వేస్తూంటుంది.

ఆవేళ, అతడి చేతుల్ని తీసుకుని వెచ్చగా నొక్కుతూ– "చూడండి ఎవరో ఏమిటో అన్నంత మాత్రాన మనం వాటిని పట్టించుకోకూడదు ఈ ఇంట్లో మనం చేరి దాదాపు నెల రోజులవుతోందికదా? నాకలాంటి భయాలేవీ కలుగలేదు. మనం పెద్దవాళ్లం ధైర్యంగా వుండాలి మనమెలా వున్నా మన పిల్లల మనస్సులోకి అలాంటి భయాలేవీ ప్రవేశించకుండా జాగ్రత్తపడాలి " అంది ప్రమిల

అంటూ ప్రమిల వెంటనే లేచి లైటువేసింది. కాని కరంటులేదు లైటు జవాబివ్వలేదు.

* * * *

ఆ రాత్రి పిల్లలంతా సినిమా నుండి తిరిగొచ్చి భోజనాలు ముగించి ఎవరిగదుల్లోకి వాళ్ళు వచ్చేసి పడుకునేశారు మూర్తి ప్రమిల వెనుకవైపు వరాండాలో పడుకొన్నారు పిల్లలేమో నిద్రపోయారు వారుమాత్రం పదకొండు వరకూ ఎన్నో విషయాలు మాట్లాడుకొని మాగన్నుగా అలా కన్ను మూశారు

ఇంతలో ఉష గదిలోంచి బాధాకరమైన మూలుగు

'అమ్మా అమ్మా చచ్చిపోతున్నాను.... చ.. చ్చి పో. తు న్నా ను " బలహీనపు ఆర్తనాదం వస్తోంది

ప్రమిల మూర్తి చప్పునలేచి ఉష గదిలో లైటువేశారు

మిథ్యా బింబాలు

"ఉషా... ఏమిటే" అనునయంగా పలుకరించింది ప్రమిల.

ఉషలేచి కూర్చుంది కళ్ళు మూస్తూ తెరుస్తూ, ఊపిరి ఎగసెగిసి పడుతూ తల్లిని గట్టిగా చుట్టేసుకొంది

"ఏమిటమ్మా.... ఏమయింది?"

ఉషకు ఊపిరి పీల్చుకోడం కష్టంగా వుంది. తలవాల్చేస్తోంది. "ఇందాక ఎవరో ఆడమనిషి నా గుండెల మీద కూర్చొని నా గొంతు పిసికేస్తోందమ్మా... ఊపిరాడ్లేదు. చచ్చిపోయాననే అనుకొన్నాను." అని బావురుమంది. మూర్తి గుటకలు మింగుతూ అర్థం కాకుండా చూశాడు.

ప్రమిల చిన్ననవ్వు నవ్వింది. ఉషను మరింత దగ్గర తీసుకొంది.

"మేమంతా యిక్కడే వున్నాం కదమ్మా, అసలు ఇల్లంతా తలుపుతీసి గడిలు బిగించుకొచ్చాంకదా. ఏదీ అలాంటి మనిషి ఎలా వచ్చే వీలుంది? ఉష మాట్లాడలేదు. ఊపిరికోసం తీవ్ర ప్రయత్నాలు చేస్తోంది.

"అవన్నీ మన భ్రమలు.... ఆడమనిషిలేదు. ఎవ్వరూలేదు. రా, నాదగ్గిర పడుకొందూగాని"

ఉష లేచొచ్చి తల్లివద్ద పడుకొంది. ప్రమిల మీద చెయ్యివేసి వొళ్ళు దువ్వింది. కాసేపట్లో ఉష మంచినిద్రలోకి వెళ్ళిపోయింది. ప్రమిల అలా యోచిస్తూ గొంతు సవరించుకొంటూ పడుకొంది. మూర్తి చైన్‌స్మోకింగ్ మొదలెట్టాడు ఏ వేకువ ఝామున్నో వారికి కాస్త కునుకు పట్టింది

ఉదయంలేవగానే ప్రమిల హుషారుగా తిరిగ మొదలెట్టింది అసలేమీ జరగనట్టే తిరిగేస్తోంది.

2

ఒకరాత్రి రెండుగంటల సమయం. తోటలోని పెద్ద చింతచెట్టులోంచి ఉన్నట్టుండి చివాలున పక్షులన్నీ గోలగోలగా అరుస్తూ పైకిలేచాయి. కాకులు అరుస్తున్నాయి. గద్దలు లేచి చాలా ఎత్తుకు వెళ్ళి నక్షత్రాల కడ్డంగా డైవ్స్ కొడుతున్నాయి. గోరెంకలు బారులు బారులుగా గాలిలో దూసుకుపోతూ శబ్దాలు చేస్తున్నాయి. తీతువుపిట్టలు అరుస్తూ దూరం పారిపోతున్నాయి.

"ఎందుకని ఆ పక్షులన్నీ అలా లేచాయి ప్రమీ?"

నవ్వింది ప్రమిల "మీరు మేల్కొనే వున్నారా...."

అతడు జవాబు చెప్పలేదు.

కాసేపటికి సద్దు మణిగింది.

ఇంతలో మళ్ళీ మరొక స్త్రీ కంఠంలోంచి ఆర్తనాదం. చెరువుకట్టమీదినుంచి దూరంగా బలహీనంగా గాలిలో తేలివస్తోందా స్వరం.

"నేను సావలేదురా!.... నేను బతికే వుండానురా! నన్ను వూళ్లోంచి తరిమెయ్యకండిరా! నాయినో... నేను బతికే వుండానురా!...." అంటూ పెద్ద శబ్దం

నయం చేసే శక్తి మీ చేతుల్లోనే ఉంది.

బెణుకులు, కండరాల పట్లు, కీళ్ల పట్లు, ఒళ్లు నొప్పులకు.

మీ చేతుల వెచ్చని, సౌమ్యమైన స్పర్శ, అయొడెక్స్‌లో గల నయం చేసే శక్తి–ఇవే మీ కుటుంబానికి కావలసినవి అందుకే అయొడెక్స్‌ను అందుబాటులో ఉంచుకోండి ఎందుకంటే, గాయపడిన ధాతువులను నయంచేసే అయొడిన్, నొప్పిని తగ్గించే మిథైల్ శాలిసిలేట్ చేరిఉన్న అసలైన బామ్ అయొడెక్స్

అయొడెక్స్ రోజుకు రెండు సార్లు రెండింతలు గుణకారి.

నొప్పి తగ్గే వరకూ, ఆ తర్వాత రెండు రోజుల వరకూనూ రోజుకు రెండు సార్లు అయొడెక్స్ వాడమని సిఫారసు చేస్తున్నారు డాక్టర్లు ఎందుకంటే, నొప్పి ఒక లక్షణం మాత్రమే కాగా అసలు సమస్య లోపలి ధాతువులకైన గాయం.

కనుక మీ ఆప్తులు ఎవరైనా బెణుకులు, కండరాల పట్లు, కీళ్లపట్లు, లేదా ఒళ్లు నొప్పులతో బాధపడడం జరిగితే అయొడెక్స్ మర్దించండి. రోజులు రెండు సార్లు తమని రెండింతలు శీఘ్రంగా మళ్లీ చురుకుగా చేసినందుకు వారు మీకు ఋణపడి ఉంటారు

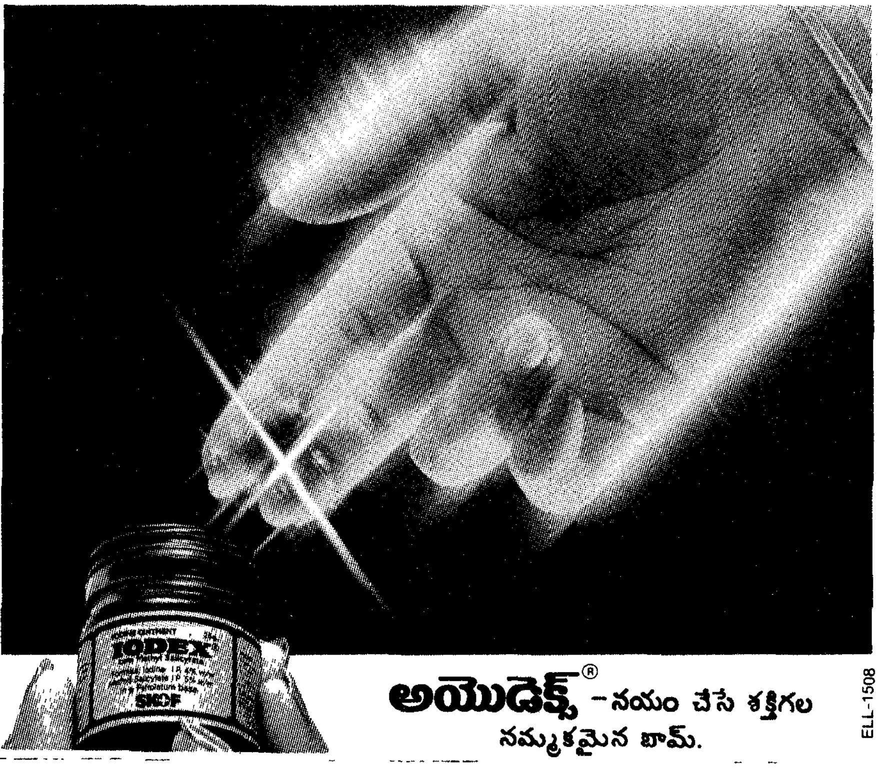

అయొడెక్స్® –నయం చేసే శక్తిగల నమ్మకమైన బామ్.

SKOF –ఎస్‌కేఎఫ్ ఉత్పాదన

ELL-1508

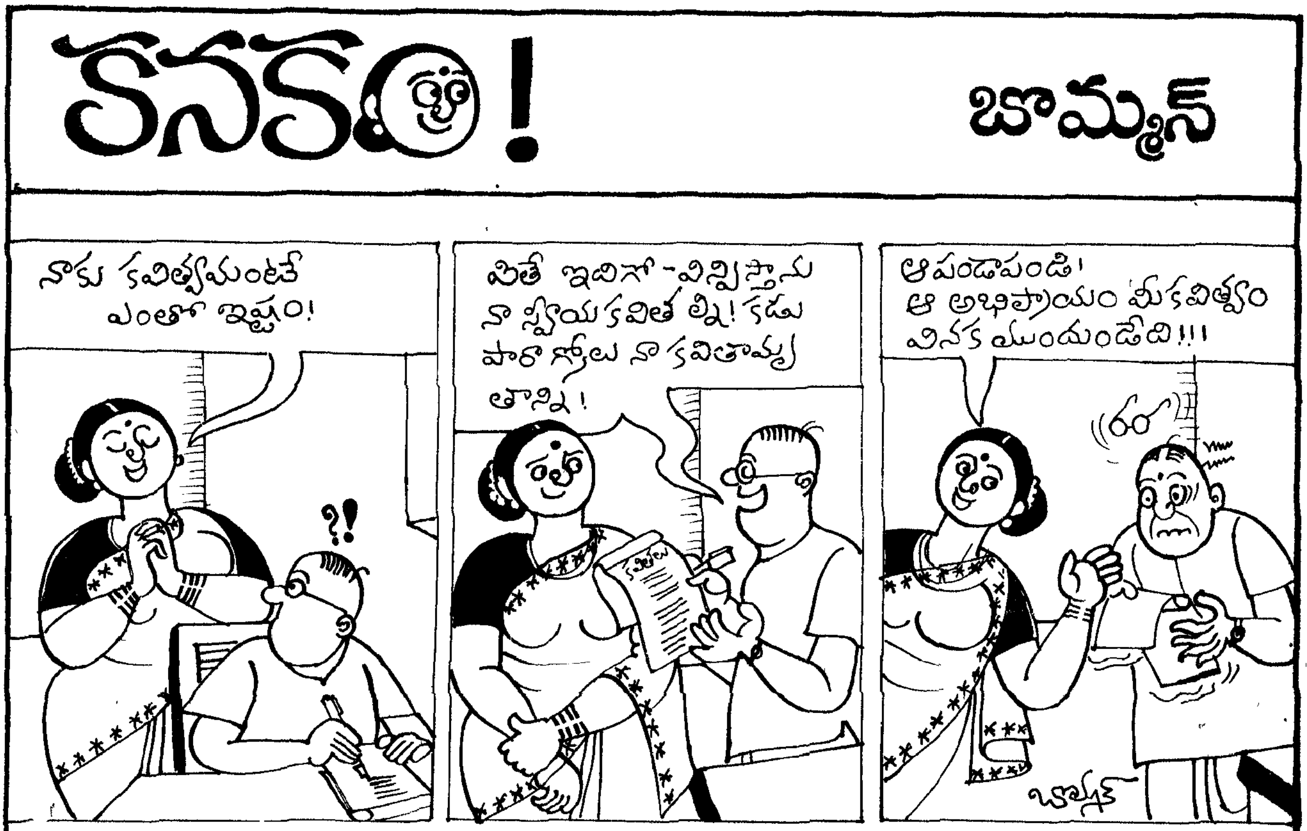

చేసూ_నీళ్ళలోకి దూకేసిన చప్పుడు.

"ఎవరు ప్రమి అవిడ! ఆ అరుపులేమిటి . ఆ నీళ్ళలో దూకెయ్యడ మేమిటి?...."

చిన్నగా నవ్వింది ప్రమిల

"ఏమిటో . . ఎవరో... నాకేం తెలుసు?" అంది.

మళ్ళీ చైన్ స్మోకింగ్ మొదలెట్టాడు మూర్తి

* * * *

మరొక చీకటి రాత్రి. అప్పుడే గోడ గడియారం- పన్నెండు కొట్టింది. మూర్తి కుటుంబ మంతా వర్ష మొస్తుంటే క్రింద హాల్లో పడుకొన్నారు ఆవేళప్పుడు మూర్తి ప్రమిల మంచాల మధ్య స్టూలు మీద వున్న గాజు కూజా ఏ కారణం లేకుండానే క్రిందపడి ఫెళ్ళున పగిలి పోయింది ఆ అలజడికి మూర్తి, ప్రమిల యిద్దరూ లేచారు లైటు వేసింది ప్రమిల అదెలా పగిలి పోయిందీ ఎంత యోచించినా బోధపడలేదు వారికి

మరొక మధ్యాహ్నం అందరూ చూస్తుండగానే గోడకున్న నిలువెత్తు దేముడి పఠం క్రింద పడి బద్దలు బద్దలై పూర్కొంది.

మరొక రోజు వర్షం బాగా కురిసి ఆగిపోయింది- క్రిందనే పడుకొన్నారంతా. చీకట్లో సైకిల్ చక్రం తిరుగుతున్న చప్పుడై చివాల్న లేచి లైటు వేశాడు మూర్తి. చక్రం ముందుకు సగం వెనక్కు సగం వెక్కిరిస్తున్నట్టుగా తిరుగుతోంది. మూర్తి ప్రమిలను లేపి దాన్ని చూపించాడు అమె కూడా సహం నిద్ర కళ్ళతో దాని వైపు అర్థం కాకుండా చూసింది

ఒక్కొసారి కారణం లేకుండానే అటకమీద తాంబాణం తట్ట వున్నట్టుండి బ్రహ్మాండమైన చప్పుడు చేసూ క్రింద పడిపోతుంది

అన్నింటికన్నా మరో వింత' ఉన్నట్టుండి గోడ గడియారం రకీమని ఆగి వూర్కొంటుంది ఏదో లోపమని వూర్కొంటే మళ్ళీ కొద్ది క్షణాలోలనే అదే ఆడటం మొదలు పెడుతుంది. దాని వైపు మూర్తి ప్రమిల నోళ్ళు తెరిచి చూసేవారు ఇలాంటి సంఘటనలతో వారు అనేక యోచనలు చేసూ వుండి పోయారు

"ఇక ప్రయోజనం లేదు ప్రమి టౌనులో మరో యిల్లు చూడమంటాను మా ఆఫీసు అటెండర్‌తో '

'కానీ టౌన్లో ఈ సదుపాయా లుంటాయా నీళ్ల కోసం యుద్ధాలు చెయ్యొద్దూ "

"నీళ్ళుండే ఇల్లే చూడమంటాను "

"అద్దె ఐదొంద లంటారు కడపవాళ్ళు . "

"బాబోయ్ ఎలా మరి?"

నవ్వింది ప్రమిల "వుండండి చూద్దాం. ' అంది

* * * *

ఒకరోజు చెరువు గట్టు మీద నడుస్తున్నాడు మూర్తి ఆ గ్రామ సర్పంచి రుద్రమూర్తి, అతడి అనుచరులు ముసలయ్య. ఏసోబు ఎదురు పడ్డారు మూర్తికి మూర్తికి రుద్రమూర్తి పరిచయం లేకున్నా అతడా వూరి సర్పంచి అని తెలుసు అయినా ఎన్నడూ ఎదురుపడ లేదు

'ఏమయ్యా' నువ్వేనా ఆ వూరి బైట పెద్దింట్లో కాపుర ముండేది?' అన్నాడు ఎదురు పడ్డ మూర్తితో అతడి ఏకవచన ప్రయోగం, అతడి కంఠంలోని పొగరు మూర్తిని బాధ పెట్టాయి అయినా సరిపెట్టుకో ప్రయత్నిసూ...

'అవును " అన్నాడు

'పిల్లా పాప గల్లోడివి. నీ కెవరు చూపించారా యింటిని?" అన్నాడు రుద్రమూర్తి.

ఏం? ఏమయిందా యింటికి?" అన్నాడు మూర్తి

"నేనిదివరకే చూచాయగా చెప్పి చూశానయ్యా " అన్నాడు ముసలయ్య అతడి వైపు చూశాడు మూర్తి రుద్రమూర్తినీ చూశాడు

"ఏమిటండీ అసలు విషయ మేమిటో స్పష్టంగా చెప్పండి?" అన్నాడు విసుగ్గా, బాధగా. అందుకు సవాలుగా నవ్వాడు రుద్రమూర్తి

"నువ్వు చెప్పరా ఏసోబూ" అన్నాడు ఆ రెండో వ్యక్తి మూర్తిని ఎగాదిగా చూసూ -

ఆ యింట్లో దయ్యాలూ పిశాచాలూ తిరుగు తుండాయి ' అన్నాడు

రుద్రమూర్తి మీసాలు మెలేసూ నవ్వాడు

"నీకు దెబ్బయి రూపాయలకే అంత పెద్ద దేవిడీని ఆ ముసిలోడు ఎందు కిచ్చాడను కొన్నావు?" అన్నాడు

"ఆ యింటి సుట్టూ ఎప్పుడూ దెయ్యాలు తిరుగు తుంటయి. నాయుడోళ్ల భార్యను సంపి ఆ

పంటింటి గాట్లో బూడ్చి పెట్టుంద్రు ఆ బావిలో ఒక బ్రాహ్మలావిడ దూక సచ్చి పోయి ఆ నంత సెట్లల్లో ఎశాశమై తిరుగు తుంటది అసలు పట్టపగలే ఆ యింటి సాయలకు ఎళ్లరె ఎవ్వరూ ..' ముసలయ్య మూర్తి వైపు చూస్తూ పలికాడా మాటలు

మూర్తి జవాబు చెప్పలేదు నిచ్చేష్టుడై నిల్చొన్నాడు.

వారు ముందుకు కదిలి వెళ్లిపోతున్నారు

'సూడు. బాగా యోచించుకో అన్నాడు ఏసోబువారి ననుసరించి వెళుతూ.

3

మూర్తి విసుగ్గా యింటి కొచ్చి ప్రమిలతో జరిగిన సంగతులన్నీ చెప్పాడు. ఆవేళ సెలవు రోజు ప్రమిల తమ పెద్ద బాబును పిల్చి నాయుడు గార్ని పిలుచుకు ర"మ్మంది.

కొద్ది నిముషాల్లోనే నాయుడు గారు వచ్చి వరండాలో కూర్చొన్నారు. ఇంటిల్లిపాది ఆయన ఎదుట కొచ్చి నిల్చొన్నారు

"ఏమ్మా పిలిపించారట" అన్నా రాయన

ప్రమిల జరిగిన విషయాలన్నీ నాయుడు గారితో ఏకరువు పెట్టింది అంతా విన్న నాయుడుగారు ప్రశాంత మందహాసాలతో తలవూచారు

"చూడమ్మా. ఈ ఇంటికి అలాంటి దోషా లేవీ లేవు అవన్నీ కట్టు కథలు" అన్నారాయన

'బ్రిటీషు హయాములో కట్టించిన ఇల్లు యిది. నా పెద్ద కుమార్తె వివాహానికి డబ్బులు తక్కువ పడి ఇదే రుద్రమూర్తి తండ్రి శివరుద్రయ్య వద్ద పదివేలు అప్పు తీసుకొన్నాను ఏడాది తర్వాత ఆ బాకీ దానివడ్డీ తీర్చడానికి వెడితే శివరుద్రయ్య ఈ యింటిని ఈ డబ్బుకు బదులు తనకు రాసిమ్మన్నాడు. నేను సమ్మతించక డబ్బులే కట్టేశాను కానీ శివరుద్రయ్య నన్ను అనేక విధాల బెదిరించి లొంగ దీసుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. నేను సమ్మతించక పోవడంతో నాపై కక్ష కట్టాడు ఇప్పుడు శివరుద్రయ్య చనిపోయినా రుద్రమూర్తి అదే కక్ష సాధింపులో నేవున్నాడు. ."

"మరి మీ భార్యను ఈ యింట్లో చంపి ..." సగంలో మాట నిలిపి వూర్కొంది ప్రమిల

నాయుడు గారు అదే ప్రశాంత వదనంతో నే నవ్వారు మళ్లీ

చూడమ్మా. నా భార్య క్షయ రోగంతో ఆస్పత్రిలో కన్ను మూసింది. నా భార్య సమాధి మా చీనీ తోటలో వుంది. కానీ ఆవిడ్ని చంపి పాతి పెట్టేంతటి కిరాతకత్వం మాకు లేదు." అన్నా రాయన.

"నా భార్య సరైన చికిత్స లేక చనిపోయింది. అలా భవిష్యత్తులో ఎవరూ చనిపోకూడదని నా కుమారుడు యమ్. యస్. డిగ్రీ చేస్తున్నాడు ఇంక రెండు మూడేళ్లలో యిదే బంగళాలో నర్సింగ్‌హోమ్ పెట్టి పేదలకు వుచిత సేవ చేసి వాళ్ల తల్లి ఆత్మకు ఆనందం కల్గించాలని అతడి పట్టుదల."

"మమ్మల్ని క్షమించండి బాబాయ్ గారూ" అంది ప్రమిల- నాయుడుగారి హుందా తనం ముందు సిగ్గు పడిపోతూ

"మీకు మరో పుకారు కూడా కల్గించి వుంటారు వాళ్లు ఈ భావిలో ఎవరో బ్రాహ్మణ స్త్రీ దూక చచ్చిపోయి ఇక్కడ పిశాచమై తిరుగుతోందని- అన్నారాయన నవ్వుతూనే

"అవును బాబాయ్" అంది ప్రమిల

'ఆ విషయం నిజమే పాతికేళ్ల క్రితం ఈ వూళ్లో మాధవరావనే బడిపంతు లుండేవాడు ఆయన చెల్లెలు రాధమ్మ యుక్త వయసులోనే వైధవ్యం పొంది- ఒక చిన్న కుమారుడితో ఆయన పోషణలో వుండేది ఇదే రుద్రమూర్తి ఆ అమ్మాయి శీలాన్ని చెరిచా డొకనాడు. ఆ అవమానాన్ని భరించలేక ఆ బిడ్డ ఈ భావిలో దూకి ప్రాణాలు తీసుకొంది ఆమె ఎప్పుడూ దైవధ్యానం చేసుకొంటూ ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ పఠనం చేసుకొంటూ కాలం గడుపు తుండేది. అలాంటి వ్యక్తి భగవంతునిలో ఐక్యమవుతుందే తప్ప పిశాచమై మా తోటలో ఎలా తిరుగుతుంది' అన్నారాయన

"మరి మీరు ఆ రుద్రమూర్తి మీద ప్రతీకారం ఎందుకు తీసుకోరు?" అన్నాడు మధు.

అందుకు నాయుడు గారు ఒక యోగి లాగా నవ్వారు

"చూడు బాబూ నేను ప్రతి వ్యక్తిలోనూ దైవాన్నే మంచితనాన్నే చూస్తుంటాను తప్ప ప్రతీకార వాంఛ అన్నది మానవ బలహీనతగా భావిస్తాను! రుద్రమూర్తి సైతం ఒకనాటికి మంచి వ్యక్తిగా మారకపోడు తన పాపాలకు పశ్చాత్తాప పడక పోడు. మరి నేను వస్తాను. మీకు వీలుంటేనే ఈ యింట్లో వుండండి. బలవంత మేమి లేదు..."

నాయుడు గారు హుందాగా లేచి వెళ్లిపోయారు

ఆయన వెళ్లిపోతుంటే-

'చూడండి బాబాయ్ గారూ' మేమెక్కడికి వెళ్లదల్చలేదు ఈ ఇంట్లోనే వుంటాము' అందామనుకొన్న ప్రమిల నోటి దాకా వచ్చి వూర్కే వుండి పోయింది మూర్తి వూర్కే యోచిస్తూ వుండి పోయాడు

అసలు మీ అనుమానా లేమిటి నాన్నా' నాకు చెప్పండి" అన్నాడు మధు. ప్రమిల తన కుమారుడిని చూసి గర్వించకుండా వుండలేకపోయింది

'చూడండి' మనం అందరం విద్యావంతులం. ప్రతి అంశాన్ని హేతువాదంతోనే పరిశీలించాలి కాదంటారా?" అన్నాడు

"నా అనుమానాలు సవాలక్ష వున్నాయి నువ్వేం తీర్చగలవు?" అన్నాడు మూర్తి.

పోనీ అడగండి మన పెద బాబే సమాధానం చెబుతాడుగా?" అంది ప్రమిల. అంతా యింట్లోకి నడిచారు. సోఫాల్లో కూర్చొన్నారు.

"అప్పడప్పుడూ చెరువు గట్టుమీద అర్ధరాత్రి ఎవరో స్త్రీ ఎందుకలా ఏడుస్తుంది? దబ్బున నీళ్లలో కెందుకు దూకుతుంది?"

మధు నవ్వాడు అందుకు

"ఆవిడ ఈ గ్రామంలో తిరిగే పిచ్చిది. ప్రతిరోజూ మన ఇంటి మీదుగానే వెడుతూంటుంది ఆవిడలా అరవడం నీళ్లలో దూకడం నేను నా స్నేహితులతో బాగా దగ్గరి కెళ్లి చూశాము" అన్నాడతడు

మూర్తి ప్రమిల ఆశ్చర్యంతో మొహాలు చూసుకొన్నారు

"మరి ఒక అర్ధరాత్రప్పుడు మన దొడ్లోని పెద్ద చింత చెట్టు మీది పక్షులన్నీ ఎందుకలా గోలగోలగా అరిచాయి?" మూర్తి ప్రశ్నించాడు

"ఇక అవి అలా అరవ్వు లెండి "

'ఎట్లా?"

ఒక కోడె నాగు లాంటిది అప్పడప్పుడూ పక్షుల గ్రుడ్ల కోసం ఆ చెట్టెక్కు తూండేది నాకు సైతం ఒకటి రెండు సార్లు అది చాలా దూరంలో కనిపించింది. కానీ ఇవాళ ఉదయమే యానాది వాళ్లు దాన్ని పట్టి చంపేశారు " అన్నాడు మధు

థాంక్ గాడ్...." అనుకొంది ప్రమిల.

'మరి అర్ధరాత్రివేళ నా సైకిల్ చక్రం ఎందుకలా తిరుగు తుంది?" అన్నాడు మూర్తి మధు నవ్వేశాడు అందుకు

"ఏమిటి నాన్నా మీరు మాకు చెప్పాల్సింది పోనిచ్చి మేమే మీకు చెప్పాల్సి వస్తుంది" అన్నాడతడు "చూడండి? వీటిని సైన్సులో మిథ్యాబింబా లంటారు"

'నిజమేరా.. ఏమిటి బాబూ అందుకు కారణం?" అంది ప్రమిల.

"దట్స్ వెరి సింపుల్ మీ సైకిల్ చక్రం తిరగడానికి, అటకమీది పళ్లెరం క్రిందికి పడిపోవటానికి, దేముడి పటం క్రిందికి పడటానికి ఇంకా చెప్పాలొస్తే ఒక అర్ధరాత్రి స్టూలు మీది గాజు కూజాకు ఆయుస్సు చెల్లి పోవడానికి మనింట్లో చాలా కాలంగా రాజ్యం

విషాద గీతం

ఒక్కో నిముషం
ఒక్కో యుగంగా
భారంగా నడుస్తున్న ఈ రాత్రుల్లో
నీ చుట్టూ
ఆలో చనలతో పరిభ్రమిస్తూ
నిశ్శబ్దాన్ని నెమరేసుకుంటూ
చీకటిని కౌగలించుకుంటున్నాను-
ఆకాశంలో కనబడతావని చూస్తూ
నక్షత్రాలు లెక్కబెడుతూనే ఉన్నాను-
జీవం లేని శవంలా ఒంటరిగా బ్రతుకుతూ
మరణం లేని ఓ ఆశని మిగుల్చుకున్నాను.
నిన్ను స్మరిస్తూ
ఏ నాటికైనా పైనుంచి
నా కోసం ఓ రెండు
కన్నీటి బొట్లైనా రాల్తాయే మోనని!

-షేక్ అక్బర్ బాషా

శ్రీ బి. మోహనరావు శ్రీమతి మంగమ్మ

పిల్లలు భయభక్తులు లేకుండా పెరుగుతారు!

పెళ్ళిళ్ళు స్వర్గంలో నిర్ణయింప బడతాయని, నమ్మినవాడిని! నేను పిల్లని కూడా చూడకుండా, కట్నం తీసుకోకుండా పెళ్ళి చేసుకున్నాను. అప్పట్లో నేను చేసేది టైపిస్టు ఉద్యోగం. పూర్ణాపిక్చర్స్‌లో! నా

కొచ్చే జీతంరాళ్ళు సంసారానికి సరిపోవని నా భార్యను కూడా ఉద్యోగం చెయ్యమన్నాను. ఇందులో తప్పేముంది? అప్పటికే తను కూడా ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో ఉండటం వలన తేలికగానే గవర్నమెంటు ఉద్యోగం సంపాదించుకుంది" అన్నారు బి మోహనరావు.

ప్రస్తుతం మోహనరావు పూర్ణాపిక్చర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్‌కు మేనేజరుగా ఉంటున్నారు. ఆయన భార్య శ్రీమతి మంగమ్మ ఇన్ కమ్ టాక్స్ డిపార్ట్‌మెంటులో యు డి.సి.గా ఉద్యోగం చేస్తున్నారు.

"తుమ్మితే ఊడిపోయే ముక్కు లాంటిది ప్రైవేటు కంపెనీలలో ఉద్యోగం! నేను మామూలు టైపిస్టుగా చేరి మా యాజమాన్యం మన్ననలు పొంది అదే కంపెనీకి మేనేజర్‌ను అయ్యాను నన్ను ఇంతవాణ్ణి చేసిన శ్రీ కామరాజు గారిని జన్మలో మరిచి పోలేను! నా ప్రైవేటు ఉద్యోగానికీ, మా ఆవిడ చేసే ప్రభుత్వ ఉద్యోగానికి సరిగ్గా సరి పోయింది" అంటారు మోహనరావు

"భార్యాభర్తలిద్దరూ ఉద్యోగం చేయడం చాలా అవసరమే కానీ పిల్లలు భయభక్తులు లేకుండా పెరుగుతారు తల్లి భయంకన్నా తండ్రి భయం పిల్లలకుంటే వారు క్రమశిక్షణతో మంచి చదువులు చదివి ఉన్నత స్థానాలు ఆక్రమించు కుంటారు కానీ మా పిల్లలు కనీసం డిగ్రీ కూడా పూర్తి చేయలేక పోయారు అది మా ప్రత్యేక పర్యవేక్షణ లేకపోవడం వల్లనే అనుకుంటాను. అదొక్కటే మాకు బాధగా ఉన్నది!" అన్నారు శ్రీమతి మంగమ్మ

"ఎవరి ఖర్మకు ఎవరు బాధ్యులు? వారి నుదుట

ఇద్దరూ ఉద్యోగస్తులైతే

చదువురాత వ్రాసి లేదు- అబ్బలేదు. కానీ ఎమ్మేలు చదివిన వారికి కూడా రాని ఉద్యోగం మా పెద్దవాడు చేస్తున్నాడు. చిన్నవాడు బల్లగుద్ది మరీ చెప్పాడు, "నేను చదవను, ఉద్యోగం చెయ్యను" అని. అలాగే వ్యాపారం చేసుకుంటూ వాడూ స్థిర పడ్డాడు. ఎంత తల్లిదండ్రుల భయం ఉంటే మాత్రం ఖర్మలో ఎలా ఉంటే అలా జరుగుతుంది దానిని ఎవ్వరూ తప్పించ లేరు" అంటూ వేదాంతం – తన సిద్ధాంతంగా చెప్పారు శ్రీ మోహనరావు

"ఇదండీ ఇలా పిల్లల్ని వెనకేసుకు రావడం వల్లనే వాళ్ళకు నా మాటంటే విలువ లేకుండా పోతోంది. మేమిద్దరం ఎంత కష్టపడితే ఈ స్థితికి వచ్చాము!" పిల్ల కాకికేం తెలుసు ఉండేలు దెబ్బ" అని- నాన్నా అమ్మా సంపాదిస్తున్నారుగా మనకేం దిగులు? అనుకుని బాధ్యతలు గమనించకుండా పెరిగారు. అంతే కాకుండా సహవాస దోషం కూడా ఉంటుంది కదండీ !

చిన్నతనంలో మా అమ్మగారు చూసుకునే వారు కాబట్టి యేమంత బాధపడలేదు. ఎదిగిం తరువాత మాట అంటే పడే స్థితిలో ఉండరు.

మేము లేనప్పుడు ఇంటికి ఎవరన్నా వస్తే గానీ, ఏవన్నా ఇన్విటేషన్స్ వచ్చినా మాకు తెలియ జేసేవాళ్ళు ఉండక పోవడంతో బంధువర్గంలో కూడా నిష్ఠూరాలను ఎదుర్కోవలసి వస్తోంది" అన్నారు శ్రీమతి మంగమ్మ ఆవిడ అభిప్రాయంతో ఏకీభవించారు శ్రీ మోహనరావు

శ్రీ మోహనరావు సరస సంభాషి! ఆయన ఎక్కడుంటే అక్కడ బెల్లం చుట్టూ ఈగల్లాగా మిత్ర బృందం ఉంటుంది వారికి తగ్గట్టుగానే మోహనరావుది భారీ చెయ్యి దాన్ని కాస్త కట్టుదిట్టం చేసుకుంటే ఆయన మరికాస్త వెనకేసుకోడానికి అవకాశం ఉండేది.

– కృష్ణాజీ

చేస్తున్న బ్లేడీ పందికొక్కు కాటేసింది. దొంగ రాస్కెల్ దాన్ని ఈ రాత్రికి దుప్పటి వేసైనా పట్టి చంపి తీరాలి. " అన్నాడు మధు...

'బాగుంది మరి ఒకరాత్రి నిద్ర మన ఉష ఎందుకలా నిద్దుటిలో ఆర్తనాదం చేసింది. ఎవరో స్త్రీ దాని గుండెల మీద కూర్చొంది అని మొత్తుకొందే అది?" అన్నాడు మూర్తి.

"చూడండి నాన్నా. ఉష బలహీనురాలు. మా సైన్సులో ఒక పాఠం వుంది మాకు. "ది ఫైట్ అగ్స్ అండ్ ది సైంటిఫిక్ ఫ్యాక్ట్స్..." ఆ పాఠం పేరు." అంటూ చప్పున తన గదిలో కెళ్ళి ఒక సైన్సు పాఠ్య పుస్తకాన్ని తెచ్చి అందులోని కొన్ని పేజీల్ని తిప్పి వాళ్ళ నాన్నకు చూపించాడు అతను.

"చూడండి ఈ రెండు ఫాక్ట్స్ చదివితే మీకే తెలుస్తుంది." అన్నాడు.

"బలహీనులు కొందరు పెళ్ళికిలా పడుకొని

మిథ్యాబింబాలు

నిద్రిస్తూ గుండె రొమ్ము మీద చెయ్యి వేసుకొంటారు అప్పుడు మెదడుకు ఊపిరితిత్తులకు రక్తాన్ని సరఫరా చేసే నరానికి ఆటంకం కలిగి రక్త ప్రసారం ఆగిపోతుంది. అప్పుడు గుండెలమీద ఎవరో బలమైన వ్యక్తి కూర్చొని గొంతు నులిమేస్తున్నట్టు ఊపిరి అందక బాధ పడ్తారు. అప్రయత్నంగా చెయ్యి ప్రక్కకి తొలగగానే వెంటనే రిలీఫ్ వచ్చేస్తుంది కొంత మంది అది దయ్యమని భయపడి పోతారు. ఆ రోజు మన ఉషకు అలాగే అయివుంటుంది." నూనూగు మీసాలతో చిరు నవ్వులు చిందిస్తూ ఎక్స్‌ప్లెయిన్ చేస్తున్న ఆ పసి మొహంలోని పట్టుదల చూసి ముచ్చట పడింది ప్రమిల. మూర్తి ఆ పుస్తకంలోని పేరాలని శ్రద్ధగా చదివాడు.

'ఏం సార్. మీ డౌట్సన్నీ తీరినట్లేనా?" అంది ప్రమిల భర్త ముఖంలోకి చూసి నవ్వుతూ.

"ఇంకొక్క డౌటు" అన్నాడు మూర్తి "ఆ గోడ గడియారం ఎందుకు అలా వున్నట్టుండి ఆగిపోతుంది మళ్ళీ అదే ఆడటం మొద లెడుతుంది దాన్నేమనుకోవాలి?"

మధుకు ఆ విషయం అర్థంకాక తల్లి ముఖంలోకి చూశాడు చిలిపిగా అందుకు ప్రమిలకు ఏదో తలపుకొచ్చి పెద్దగా నవ్వేసింది పిల్లలందరు కూడా అలాగే నవ్వేశారు

"ఎందుకలా నవ్వుతారు?" అన్నాడు మూర్తి అయోమయంగా

"చూడండి సర్! ఆ గోడగడియారం మీ తాతల నాటి దల్లే వుంది. దాన్ని మన భావిలో పడేసి వేరే మంచి స్టైలిష్ గడియారాన్ని తెచ్చుకొందాం పదండి మొదట " మళ్ళీ నవ్వేస్తూనే అంది ప్రమిల. పిల్లలంతా కూడా నవ్వేశారు – మూర్తి తప్ప. □